

SOCIEDAD DE AMIGOS DE FRANCIA

Barcelona, 22 novbre. 1918

Distinjit Senyor President: aquesta Societat que tinc l'honor de presidir ha organitzat pel diumenge primer de Decbre. a les deu de la nit un festival a benefici dels orfells catalans, servis belgas i francesos dels combatents de la guerra, habentli l'Excm. Ajuntament de Barcelona cedit lo Palau de Bellas Arts i la Banda Municipal per dita festa.

Segur que l'Orfeó Catalá no desatent may les crides que se l'hi dirigeixen per un fi benefic tinc l'honor de pregarli 'l seu concurs per la festa ja esmentada, estant disposada aquesta Societat a fer els gastos corresponents si fos precis contractar la vostre il·lustre institució.

Vos preguem una contesta amb la major urgencia possible als fins de la propaganda.

Sec Senyor President de vosté att.s.s.
q.e.s.m.

El President

Angel Guimerà

Senyor President de l'Orfeó Catalá.

Sr. En Joan Lamote de Grignon. Director de la Orquestra Simfónica Ciutat

Distingit senyor:

Enterada de la seva lletra de 28 de Gener, en la qual manifesta que's dona de baixa de l'Orfeó Català, aquesta Junta Directiva al expressar-li son sentiment i estranyesa per aital determinació, creu necessari fer-li avinentes les següents consideracions relatives a la circular que, com expressió dels motius que al seu entendre justifican la seva decisió, acompanya la carta esmentada.

Al fundar-se la Orquestra Simfónica de sa direcció, rebé de l'Orfeó Català, tal com vosté reconeix, l'aculliment més fraternal i desinteressat en son Palau de la Música Catalana. Tan desinteressat fou l'aculliment, que, malgrat haver-se estipulat amb la esmentada Orquestra que aquesta satisfaria una petita quantitat mensual en concepte de indemnització per les despeses de neteja i desgast de material que la seva frequent actuació acadèmica ocasionava, aquesta Junta Directiva, a proposta de l'Administració del Palau i a petició de la Orquestra Simfónica que alegava no poguer satisfer la més mínima quantitat, acordà rellevar-la d'aquesta obligació, acceptant a canvi el seu oferiment de donar cada any un concert en obsequi als Senyors Socis de l'Orfeó Català. Durant els set ó vuit anys d'actuar sense restricció de cap mena la Orquestra Simfónica en el Palau de la Música Catalana, la susdita Orquestra sols ha donat dos concerts dedicats als Srs. Socis de l'Orfeó, i, fins a l'hora present, ni la Junta Directiva de l'Orfeó Català ni l'Administració del Palau de la Música Catalana, han fet mai retret ni càrrec de cap mena a la Orquestra Simfónica per l'incompliment de la seva ofrena.

La benévola i fraternal actitud de l'Orfeó Català envers la Orquestra Simfónica no havia sofert la menor alteració, quan, al iniciar-se per l'Associació Wagneriana i l'Orfeó Català la idea de realitzar en l'any 1913 uns grans Festivals en commemoració del centenari de Wagner, fou sol·licitat el concurs de la Orquestra Simfónica mitjantant una avinença respecte a les bases econòmiques que fes possible la realització de una empresa els organitzadors de la qual preveïen havia d'ocasionar quantiosíssimes despeses. Sol·licitaven els esmentats organitzadors que la Orquestra Simfónica, per als Festivals Wagnerians, acceptés condicions iguals ó semblants a les que regien i regeixen per a la orquestra del Teatre del Liceu, i fundaven aquesta petició en el fet de que'l treball que la orquestra havia de realitzar era igual ó molt semblant al que realitza la orquestra del teatre esmentat en la temporada de primavera. Semblava que la Orquestra Simfónica havia acceptat aquesta avinença, quan, al anar els organitzadors dels Festivals a puntualitzar tots els extrems de la seva gestió, la Orquestra Simfónica començà a oposar obgeccions que's convertiren en un refús formal en el precís moment en que s'anava a començar la propaganda dels Festivals i estaven ja tirats i a punt de ficar els cartells anunciant la cooperació de la esmentada Orquestra. La raó que aquesta alegà en darrer terme per a justificar el seu refús, fou que'l Sindicat Musical s'oposava terminantment a que la Orquestra Sim-

II

fónica cooperés als Festivals, com no fos cobrant les elevadíssimes ^{tarifes} anomenades de Conciertos Clásicos. Els organitzadors dels Festivals s'esforçaren inútilment en fer compendre a la Orquestra Simfónica, que la imposició del Sindicat alegada carregava de tal manera el pressupost de la orquestra de 120 professors que s'havia de formar (augmentant la Simfónica), que impossibilitava la celebració dels Festivals. A punt estaven ja de desistir-ne, quan s'acostaren als organitzadors alguns professors de la mateixa Simfónica pregant-los hi no abandonessin son projecte i oferint-se a fer gestions prop de la Junta Directiva de la Orquestra Simfónica per a que aquesta obtingués del Sindicat l'aixecament del veto interposat. Enterats de que la bona voluntat dels professors esmentats topava amb forta resistència per part de la Junta Directiva de la Simfónica i havent pogut els organitzadors haver indicis que feien sospitosa la actitud de la esmentada Junta Directiva, decidiren, prescindint d'ella, emprendre gestions per distint conducte i amb estupefacció immensa vegeren com la dificultat insuperable desapareixia, es formava una orquestra en la que hi figuraven casi tots els elements de la Simfónica, i s'obtenien unes condicions, sinó iguals a les que regien per a la orquestra del Liceu, considerablement més econòmiques que la tarifa de Conciertos Clásicos que s'havia tractat d'imposar. Aleshores, com es natural, els organitzadors dels Festivals tractaren d'esbrinar lo ocorregut, i de més d'una banda reberen la afirmació confidencial de que havia estat la propia Junta Directiva de la Orquestra Simfónica la que, directa o indirectament, havia fet imposar per el Sindicat la condició de percebre la tarifa més elevada possible. I aleshores fou també quan l'Administració del Palau de la Música Catalana s'enterà de que la tarifa de Conciertos Clásicos, onerosíssima, que havia estat elevada dos o tres anys enrera per el Sindicat Musical, era deguda la elevació a gestions d'individus que pertanyien a l'hora a les Juntes Directives del Sindicat i de la Simfónica. Aquestes foren les causes de la eliminació de la Orquestra Simfónica dels Festivals Wagnerians i de la justíssima i invencible desconfiança que envers ella contragué la Junta Directiva de l'Orfeó Català.

Els fets que acabem de relatar sinteticament, fets demostratius fins a la evidència més absoluta de que la Orquestra Simfónica no compartia els sentiments de germanor i desinterés amb que l'Orfeó l'havia acollida, haurien justificat plenament qualsevolga severitat de la Junta Directiva de l'Orfeó envers un hoste que amb tan manifesta ingratitud corresponia als favors rebuts. Això n'obstant, la Junta Directiva de l'Orfeó s'abstingué magnànimament de fer ni la més petita manifestació d'agravi, i la Orquestra Simfónica continuà dins del Palau de la Música Catalana ensaijant quan li convenia o li plavia i donant-hi concerts quan la contractaven. Més de cap manera podia arribar la magnanimitat de l'Orfeó a exposarse novament a trobar-se en situacions tan desagradables com la relatada dels Festivals Wagnerians, i an aquest fi s'abstingué en lo successiu de comptar amb la cooperació de la Simfónica per als seus concerts, com aixís succeí en els Concerts de Música Francesa donats en Maig de 1917. Per a aquests concerts la Simfónica oferí sa cooperació a l'Administració del Palau amb la condició de percebre un tant per cent que havia de ser objecte d'estudi. Enterada la Junta Directiva de l'Orfeó, d'aquesta proposició, cregué prudent, com

III

era natural, no acceptar-la, i aixís ho feu avinent en temps oportú l'Administració del Palau al Mestre Lamote.

Per si una nova prova calgués de la tolerància de l'Orfeó envers la Simfònica, esmentarem el fet de que havent aquesta proposat en l'hivern de 1915 a l'Administració del Palau donar una tanda de concerts en diumenges a la nit sobre la base de que l'Orquestra i el Palau es repartissin per parts iguals l'ingrés possible, (havent el Palau de suportar totes les despeses de propaganda, impresos, llum, personal, contribució, etc.), fou la esmentada Administració autoritzada per la Junta de l'Orfeó per a acceptar la proposició. L'Orquestra Simfònica, per causes imprevistes, desistí a darrera hora de donar aquests concerts.

A darrers de l'any 1916 la Junta Directiva de l'Orfeó Català prengué la decisió de comunicar a la Orquestra Simfònica i altres organismes que venien fent vida acadèmica en el Palau de la Música Catalana, que, en lo successiu, per tots els assaigs que's fessin en aquest Palau i no fossin preparatoris de concerts que s'haguessin de donar en el mateix, s'hauria de satisfer la quantitat de 25 pessetes per assaig. Aquest acort anava encaminat a evitar l'abús que de temps es venia cometent de fer assaigs nombrosos de preparació d'excursions a fora de Barcelona i altres actes que, no realitzant-se en el Palau, cap profit havien de reportar-li. Poc temps després d'haverli estat comunicat aquest acort, la Orquestra Simfònica emprengué una sèrie de concerts populars, el primer dels quals tingué lloc al Teatre Tívoli i els següents al Teatre El Dorado. Els assaigs de preparació d'alguns d'aquests concerts continuà fentlos la Simfònica en el Palau; fins a l'hora present no ha fet efectiva la quantitat de que's feia deutora per aquest concepte. L'Administració del Palau s'ha abstingut de formular la més mínima reclamació.

Després del primer d'aquells concerts populars que, com hem dit es donà en el Teatre Tívoli, el Mestre Lamote, en nom de la Simfònica, demanà a l'Administració del Palau li fos concedit aquest per a continuar-hi la tanda dels concerts populars en condicions de lloguer inferiors a les tres centes pessetes havien satisfet al Tívoli per el primer de dits concerts. Previa consulta amb la Junta Directiva de l'Orfeó, l'Administració del Palau manifestà al Mestre Lamote que'l límit més baix de lloguer que se li podia ficar era el de quatre centes pessetes per concert. Aquest lloguer representava una rebaixa de cent pessetes sobre les cinc centes que l'Orfeó te establert cobrar per actes que, amb taquilla oberta, es celebrin en aquest Palau durant el dia. Aquestes condicions no convingueren a la Orquestra Simfònica i anà a donar sos concerts populars al Teatre El Dorado. Comprenem que aquestes condicions no li convinguessin donats els preus de localitats i entrades reduïdíssims que pera ls anomenats concerts populars establí la Simfònica; més lo que no compre-ném es que'l Mestre Lamote volgués que'l Palau de la Música es perjudiqués associant-se a una ~~empresa~~ empresa que sí pera la Orquestra era poc lucrativa pera'l Palau esdevenia ruïnosa.

Queda plenament demostrat per tot lo que s'ha dit en la present, que la tolerància i la beniguitat de la Junta Directiva de l'Orfeó Català envers la Orquestra Simfònica han arribat a un grau extraordinari en tot

ORFEÓ CATALÀ

CARRER DE SANT PERE MÉS ALT, 13

BARCELONA DE DE 191

IV

moment, i que si algú pot retreurer agravis i mancaments, es l'Orfeó Català; no la Simfònica.

Es tot quant te que comunicar-li, per acort de la Junta Directiva de l'Orfeó Català, el seu afim servent

Secretari
Pauqual Boada

DIPUTACIÓ PROVINCIAL
LLEIDA

Sr.

Joaquim Cabot
President de l'Orfeo Català
Barcelona

Distingit amic: he parlat ab els entusiastes de la vinguda del Orfeo Català a Lleida pera l mes de Septembre. i de la bona acullida que per part vostra ha trobat el desitj en principi:

Se voldria que l'Orfeo donqués dos concerts publicos al teatre dels Camps. Un a la nit del dia de arribar i un altre a primera hora de la tarde del dia de marxar.

Aixis els orfeonistes sols serien dos dies fora de Barcelona i si es fés disapte i diumenge un sol dia de treball es perdria per ells.

El viatge se podria fer en tren especial sortin de Barcelona un disapte al matí i regresar

el diuenenge cap al tant després de sopar a Lleida.

Creiem es necessari fer dos concerts perquè son mol grosses les despeses que així ha de ocasionar i perquè hi ha molta gent tan de Lleida com dels pobles que tindran interès en conèixer i sentir l'orfeó

Els concerts no seran naturalment a base de negoci per ningú pero pel cas inesperat de que n'hi hagues els organitzadors els destinarian a benefici del Hospital de Lleida

Per nosaltres la qüestió de l'allotjament dels orfeonistes no serà cap dificultat doncs els que no poguessin col·locar en familes els posaríem en cases particulars.

Per a tots els preparatius i organització se formaria una comissió composta del Alcalde d'un diputat provincial, del president del Orfeó Lleida Nova, del director de l'Escola Municipal de Música i d'un representant de la Premsa

Si en principi els sembla bé aquesta excursió poden dirnos les condicions i forma de portar-la a cap, aixís com les despeses que pot ocasionar i ens posarem deseguit a treballar pera que tinga l'èxit que deu tenir.

Li he de dir també que aquesta iniciativa

de invitar l'Orfeo a Lleida ha nasent d'entre
un grup de companys de Joventut Republicana
que al parlar de l'inauguració d'un local que
hem construït i d'un camp d'Esports que hem
adquirat s'ha pensat en fer alguna cosa
més que festes pels socis i de caràcter polític.

Volem fer alguna cosa que interesi a
tot Lleida i siga per tot Lleida. I per
això res més encertat que la vinguda del
Orfeo que tantes vegades s'ha intentat i
ha fracassat per manca de pit dels seus
iniciadors. Nosaltres hem rebut moltes

difficultats i no ens espanten les que aquesta
excursió pugui tenir.

La Junta ja ha aprovat per
algunes gestions prèvies i ella estarà rade-
ra de la Comissió per respondre de tot
en la part econòmica.

Estroiem doncs aquesta invitació i si
com podem l'acceptem donarem a Lleida una
de les majors satisfaccions populars.
Esperem vostra contesta nos saluda afectuosament
vostre amic i company

q. u. e. l. m.

Manfred Perera

Lleida 6 Juny 1918

9.
Francisco Viñas

Saluda a La Honorable
Junta de Ferreo i a
envia a la festa de l'arch
trinita.

Amic Boada: A vostè, que
en nom del nostre estimat
Orfeo, va donar-me una bona
mostra de la bona volun-
tat que ls companys me guar-
den, li prego que a tots
els fassi present el meu
agraïment per la part

que en les meves triste-
ses, he ben freqüentem.
El ben amic de vosté

LLUIS SERRAHIIMA I CAMIN

18-7-18.

Onofre M.ª Biada y Viada, Pro.

PÁRROCO DE SANTA MARIA DEL MAR

He' el goit de saludar a l'admirat
mestre X. Lluís Millet i li demana
ab tot interès i per l'amor de Deu, ajuda

BARCELONA

en la bona obra que s'proposen reali-
zar, recomençantla entre la joventut, socis
y cantors de l'Orfeó Català — quedant
desde ara molt agraït de la seva
valiosa cooperació —

S VI 818.

Barcelona 14 Març 1918.

Sr. D. President del Orfeó Català

P r e s e n t.

Molt Sr. nostre i distingit amic:

La brillant actuació de l'eminent actor Enric Borràs en la temporada de Teatre Català que acaba de tenir lloc a Barcelona, ha fet creure a tots els seus amics i admiradors que oferiria ocasió propícia per a testimoniar al gran artista l'afecte i la profunda admiració que de sempre li ha professat la seva patria.

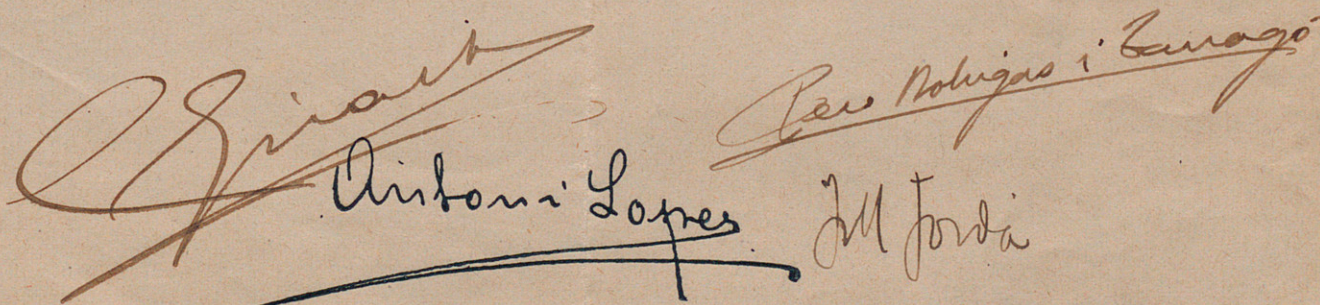
Recullint aquest desitg, hem cregut oportú organitzar un acte públic que constitueixi la manifestació d'aquests sentiments i a la vegada sigui un tribut a les glòries del nostre Teatre.

Aquest acte consistirà en un banquet d'homenatge que es celebrarà en el restaurant del Parc el vinent dia 26 a les 9 en punt del vespre.

Per a que l'homenatge revesteixi l'importancia deguda, cal que a ell hi concorrin totes les personalitats més prestigioses de la nostra terra i que més s'hagin interessat per a l'elevació espiritual de la raça, la presència de les quals vindrà a ésser la representació de Catalunya.

Amb els amics que ens hem encarregat de les tasques d'organització, ens ha semblat que vostè no podia de cap manera negar la seva assistència a aquest acte, i per això ens atrevim a suplicar-li que vulgui contribuir a l'èxit del mateix amb el concurs de la seva inscripció personal.

Per altra part n'hi restarem molt agraïts els seus afms. s. s.

Antoni López M. Jordà

PREU del COBERT: 15 pts.- S'expenen tikets fins al dia 25 a: ATENEU BARCELONÉS.- REAL CÍRCUL ARTÍSTIC.- FAIANS CATALA.- LA PUBLICIDAD.- LLIBRERÍA ESPANYOLA.- SALÓ PARÉS.- TEATRE COMIC.-

B. Bassegoda y Amigó

Arquitecto

Barcelona 18 de Mars de 1918

Sor. President del ORFEÓ CATALÀ.

Ciutat.

Honorable Sor. y estimat amic: rebí a son temps la comunicació d'eixa Junta Directiva, regraciant-me per les gestions afortunades que vaig fer en época en que damunt del Orfeó y son Palau, s'hi desencadenaren les tempestats del amor propi y tota mena de baixes passions.

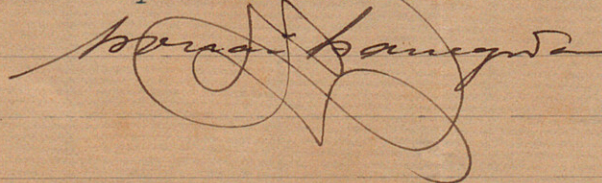
L'èxit que l'Orfeó ha obtingut, se deu, mes que a mos modestos esforços, a la justicia de la causa que defensavam, per aixó declino l'honor del seu agraïment perquè no es a mi tant solç a qui's deu.

Si en **altes** regions oficials no s'hagués estimat y respectat l'obra de cultura qu'es l'Orfeó, mes que a Barcelona mateix, no hauríam pogut cantar victoria.

De totes maneres, jo'm sento orgullós d'haver merescuda d'eixa volguda entitat, la honrosa comunicació que s'ha servit fer-me a mans, y prego al nostre digníssim President li vulla transmetre el testimoni de tota ma bona amistat y respectuosa admiració.

Soch sempre affm. a. y c.

q. l'h. b. l. m.

Barcelona 21 de Mars de 1918

L. H. Pascual Boada
Secretari de

L'Orfeo Català
Presint

En mon poder los seus at^{ons} comunicats
del 4 de Janer prop-passat y del 15 del corrent

Al primer vaig ferhi resposta pocs dies
despres amb una lletra al Mestre L. Millet qui,
per indicació especial, m'havia fet dirigir dit
comunicat y molt es de dolare no l'hagin tingut
en compte.

Com exposava, al nostre estimat Mestre tinc
el profund disgust de no poder seguir amb
assiduitat la tasca de L'Orfeo puig tinc dos
germans al front frances y dech suplir llur
treball prop del nostre Pare, no disposant d'un
sol moment.

Els prego doncs, altra volta tinguin ~~el~~ en
compte el meu cas y se dignin mantenir-me
l'auxa temporal de la Seccio Choral fins que
les actuals circumstancias canviin.

El saluda respectivament son L.L.

Claudi Coutier

Me 'ha honorat l'at^e co-
municació que ab data del 2 de Fe-
brer del present any, m'ha dirigit
sisa digna Junta, participantme
que, ab motiu de la vinticin-
quera de la fundació del "Orfes
Català", la General del 28 de Janer
prop passat, va tenir a bé nome-
nar-me, per aclamació, 'Locí Homo-
nari', distinció fins avuy concedi-
da solsament als eminents Meeres
Nicolau y Pedrell.

Ab lo major agrahiment
per ma part, accepto tant dis-
tingit com honoròs nomenament,
debut ab aquest motiu fer arribant
a l'honorable Junta, que sempre
he sentit lo major afecte y sim-
patia per la Benemerita insti-
tució que tant genuïnament re-

representa lo ven art musical
y que per tal motiu lo diploma
ma que al efecte m'ha sigut
dedicat, ocupará un lloch dels
mes preeminents en mon palau,
ja com a penyora de mon agraï-
ment, ja també perquè pugui
servir d'exemple y d'atenció als
que tingan ocasió d'admirar
tant valios document.

Don guardi a vostres la vi-
da molt anys.

Barcelona 26 de Mars
de 1918.

El Marquès de Castelló

A President y Junta Directiva del
"Orfeo Català" - Barcelona

P.

EL MINISTRE DE FOMENT

Madrid 16 Abril 1918.

Sr. Don Vicens de Moragas

Barcelona.

Benvolgut amic :

La felicitació que m'endresseu en nom del "Orfeó Català" la agraheixo com la qu'estimi més de les qu'he rebut.

Jo m'ofereixo en tot lo que pugui servir-os, i em repeteixo vostre afm. amic i s s .

q . o . e . l . m .

Dr En Vicens de Moragas
President II de l'Exco' Català

Honorable Sr. President de l'Ex-
co' Català: Entre les moltes
i molt estimables proves de sim-
patia que els bons amics del
meu bapto (g. a. c. s.) i meus han
vingut a dar-me en aquestes ho-
res doloroses, cap m'ha fet l'

emoció de la que m'heu portat
els de l'Ofici Català; no sols per
cobrir la vostra obra estimada
amb especial amor del meu ma-
rit, sino també per la delicadesa
vostre en rebre-li un homenatge
que tant com la vostra gratitud
envers ell diu lo gran que sou
la bondat i la llaltat vostres

L'acte del meu capós, que tant
a posta rebreieu, d'oferir el local
del Tinent Català per a cobrir
bricot del en bona hora nascut a.

feó' Catala; fou una espontanea penyora
de l'entusiasme justissim per la vostra tan
trascendental fundacio; i creguen V. President,
que aquest sentiment d'ell. en qui la Patria
i l'Art es confonien com una sola aspiracio
no va fer sino creixer a mida que avia' cres-
cent i triomfant la vostra obra.

Si 'consolacio' hi hagués per la muesa pe-
na, vostre afecte esquit d'un dels meus puros
redolços del esperit de la terra catalana
em seria confort abdicissim. Deu vos pa-
gui el bi que em feu i permeti que tot
plegato continuem un dia a la seva tan-

ta Gloria nostra espiritual convivencia

Reben, Senyors i amics el testimo-
ni de la mes sincera consideracio de
vosta servidora

Francesca Bonmignason
Vda de Verdaguer

Barcelona 27 Abril de 1918

Sr.
Presidente del "Palau de la Música
Catalana."

Presente

Mi muy respetable Sr.

El firmante de la presente tiene
el honor de dirigir a usted esta mal
pregañada carta como amante en-
tusiasta que soy de la prosperidad y
engrandecimiento de nuestra región y
de hacer este acto de presencia ante
Vd. lo hace con la finalidad de pa-
teutizar de un modo real el amor
que me inspira nuestra Cataluña
amada y por ende, el "Orfeo Cata-
lá" al ser esta Entidad el órga-
no más impulsor de la música y
cánticos de nuestra tierra que tanto

nos embeteran estos y arroba el alma
a aquellos, al escuchar sus dulces ar-
monías.

Al tener nuestra querida
región un baluarte tan firme y só-
lidamente cimentado por lo que está
en el simbolizada nuestra cultura po-
tente y brillante, yo, pobre pig-
meo, desde este rincón que me sir-
ve de morada en donde el suprimien-
to no se agota, al sentir las nostal-
gias de la vida libre, buscando
algun levitico a mis pesadumbres,
a fuerza de discurrir vino a ilu-
minar mi inteligencia en mi em-
peño una heliografía que era fiel
reflejo de una parte de las muchas
bellas arquitectónicas que encierra
el "Paisu de la Música Católica".

Pues, una simple tarjeta pos-
tal allanó el camino de solución a
mi iniciativa y tomando a esta como

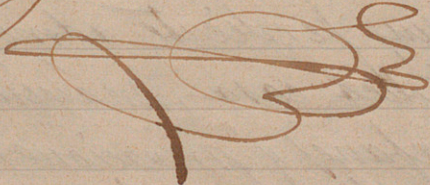
base de mi proyecto ideé un dibujo y
hecho este emprendí la tarea de bor-
dar con hilo de seda los tramos hechos
en la cartulina, dando remate a la
obra a los tres meses con paciencia
infinita.

Ahora bien, según carta que
obra en mi poder, me entero con
satisfacción que hace unos días fue
llevado y por consiguiente entregado
al conserje de esta Entidad, el cua-
dro a que me refiero mas arriba,
para que Vd. se posesionara de
el; rogándole yo en consecuencia
que la atención debida lo admita
con bondad plausible al ser obra
de un ferviente admirador de esta
artística casa, máxime cuando tan-
tas afanes y miraciones me cuesta
dar término a tan alta empresa
superior a mis fuerzas.

Dejaré de reseñar los incun-

venientes que he temido de vencer,
pues sería tarea enojosa describir-
los, mayormente al considerar que
esta labor es de un cautivo no pu-
diente, por mas, de que ha puesto
todo su interés en poner todo su
buen gusto con la esperanza de
que no serán en balde sus sacri-
ficios.

Seguro de que su criterio sabrá
apreciar mi noble accion, me es
grato ofrecerme de Vd. att^o y afec-
tuoso, S. S.

H. B. S. M.
Jean Ribera

Prisión Central de Fiequeros, Junio 4 - 1888.

RAMON MONEGAL

BARCELONA

Sr. President de l'Orfeó Català

C I U T A T

Distingit Sr.:

L'acort pres per l'Exma. Diputació, am motiu del meu parlament pronunciat en la Vetllada Necrològica del Doctor Estrany, trencant tota mena de relacions am les Escoles del Districte Sisé, de les que m'honro am la Presidencia des de la seva fundació, acort inmerescut que el tinc de pendre com a mi dirigit, motiva la meva dimissió de dit càrreg i m'obliga a renunciar a tota la meva actuació i col·laboració retirant-me de totes les entitats de les que formo part i aquesta tant ferma com amarga resolució es causa que molt a pesar i am greu dolor de la meva anima, li pregui que em dongui de baixa en l'Orfeó Català que tant digna com encertadament presideix.

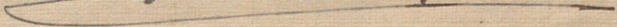
Empró com el meu comiat no resta res de l'admiració i cordialitat que sento per aquesta entitat tant fructosa, vull deixar un agradós recort de la meva sortida cedint en nom de tots el meus fills les

obligacions n^{es} 124 al 129 y 553 al 557 que s'acompanyen renunciant els efectes dimanants d'aquesta cessió a favor del meu fill Esteve Monegal i Prat.

Adeussiau i que Deu vos guardi molt anys i que continui donant-vos l'acert necessari per a continuar la marxa progressiva de l'Orfeó que tant contribueix a la educació i cultura del nostre poble.

Barcelona, 22 de Juny, de 1918

Ramon Monegal

RAMON MONEGAL

BARCELONA 29 de Juny de 1918.

Sr. President del

ORFEÓ CATALÀ

C i u t a t

Honorable Senyor: Referint-me al seu B.L.M. del 27 li manifesto que res te d'agrahirme car la cessió del plec de láminas es feta en nom dels meus fills, que foren el sotscriptors, i els efectes estatuaris dimanants a favor del meu fill Esteve Monegal i Prat; trobar   pues, natural qu'agrahint-li la seva fina atenció, molt a pesar meu dongui per no rebuda la seva atenta i expont  nia manifestació i ratifiqui mes fermament la meua resolució objecte de la meua comunicació del 22 corrent, convenent que del exercit de la causa patriotica cultural es naturalment obligada la retirada d'un sencill soldat que, encara que fins avui ha treballat amb gran ardiment i sense desfalliment de cap mena ha sigut objecte directe o indirectament de tant gravissim com incomprensible acort de la Exma. Diputació truncant tota mena de relacions amb unes Escoles.

Rebi l'Orfeó Catal   de la vostra d  gnissima Presiden-

cia el meu amarc comiat definitiu que si es possible pre-
go que el fassi constar en l'acta de la Junta i será
l'ultima atenció que desde el fons de l'ànima li agra-
rá el seu fervent servidor.

Ramon Rosnegas

SALDOS, COMPRA I VENDA

SALVADOR BORRUT

amigo, 31, torra
RONDA SANT ANTONI, 3, prat., 1.
BARCELONA

Barcelona 20 de *juny* de 1918

Dr. President de l'Orfeó Català

Excmo

Honorable Senyor: El present escrit és per a demanar el reintegrés a les arduïtes reglades d'aquesta benemèrita entitat, de la qual durant 20 anys he sigut soci entusiasta, havent motivat la meua baixa el viatge que seria d'empendre a El Salvador - Amèrica Central - el passat mes de març, previs papers despatxats, però, a darrera hora una nova del govern dels Estats Units m'impideix pendre passatge per a aquella república i ara que tinc el permís, m'hi he repensat a l'allunyar-me, renunciant l'empleo ofert, puig en les actuals circumstàncies es sura perill constant mores d'ací.

Disposat a donar més detalls per a assolir els drets de que

disputava

aixís a l'Orfeó com a la Germandat del mateix, demostrant-nos de que la meua baixa no va ésser un caprici: qualsevol si no una força major, com queda demostrat; espero la meua readmissió, sempre President, com a soci d'aquesta casa que portè amb tant interès dirigir.

Esperant les grates noves quedat al seu afec q. s. m. e.

Salvador Borut i Soler.

Estimat Mestre Millet:

Adjunta una carta oficial sobre la comanda que en nom del Concell em feu Mossen Baldelló; i de passada vaig a parlar-vos particularment de com he trovat els Orfeons de Lleida.

La Schola Cantorum: Van preparant la secció de Senyors i per a juntar-les a les de homes i nens que serien ben preparades.

La Violon: Està sense Mestre. Mossen Franc va deixar-los i per ara se'n cuida En Matéu, subdirector.

La Lleida Nova: Ja pocs dies va morir el president. Segons confidències particulars hi ha molts cantaires que estan cansats de'n Carbonell. Dingen-tes que se li ha fet alguna demost- ració en tal sentit i també m'han dit que es parla de buscar un mestre a fora.

Vaig parlar extensament amb Mossen Erbeve (M. de la Schola). Van par-

lar molt sobre l'assumpte amb el
President, altres individus i el subdi-
rector de la Violeta. Ens havíem de
reunir amb en Carbonell, però era
a fora. Vam parlar a última hora
amb el subdirector i vam quedar que
si per tot el dimarts no tornaven con-
certació estarien conformes en lo que que-
ria a mossen Baldelló.

En resum: els dos orfeons estan,
segons vaig veure, ben relacionats. L'or-
fe gros es dels dos a la Schola. Per lo
tant jo crec, i mossen Esteve també es-
ta en lo mateix, que per evitar disgus-
tos convé que i nomeni a un dels
dos orfeons, i també crec que tota
vegada que el Lleida Nova es trova
sense el President, i canibe sense Mestre, i
també potser amb l'excusa o pretext
de que la Violeta es el més antic, po-
dria recorre el nomenament en aquest.
Ells volien que jo mateix ho determi-
nés, però jo vaig contestar-les que pre-
feria que ho fes la Junta de Barcelona.
Sempre hauria mes força i mes autoritat.
Amb un bon encert i endavant que es faci.
Reben les afectuoses salutacions de vostre
admirador compa
(D. Güell)

La familia de Antoni Suñol
molt agraida.

BARCELONA

Balmes, 127, 1.er, 1.ra

Ysmaël Smith

Dessinateur - Sculpteur - Peintre

5, Villa Méquillot
Neuilly-S / Seine

Paris

ISMAËL SMITH

Caputxins, 26bis. Sarrià.

Barcelona, 29 de Juliol, 1918.

Sr. En

Joaquím Cabot.

President del Orfeó Catalá.

Ciutat.

Molt Sr. meu!

Tenint de sortir per a New-York dintre de poc m'interessaria que vosté em digués si, fóra possible que la Junta de sa digna Presidència es quedés amb el busto de Isaac Albéniz quina fotografia em prénc la llibertat d'adjuntar-li. La fotografia encare que defectuosa li donará unalleugera idea de lo qu'és el busto i li agraïre qu'en el cas de no arriabr a un acort tingue l'amabilitat de tornar-me-la o dar-me hora per a pasarla a recollir.

Els bustos són de centímetre alc,aria per d'ample y els preus foren en bronço 1000 ptas. y en marbre 1500 pesetas.

Donats els preus exorbitants a qu' en l'actualitat s'han d'obtenir el marbre y bronço, espero es farà vosté càrrec dels preus sumament economics ansels qu'els hi poso donat el fí patriotic d'aquesta entitat.

Esperant de la seva amabilitat una contesta favorable a la present oferta, em repeteixo atentament a la seva disposición y e. s. m.

Ismael Smith

20/2/920

Sr. Març de Vilanova i Feltri

Revolgut amic: referint-me a la seva atenta carta del
26 Octubre 1918, en la que tant amablement em oferi el
seu concurs per la celebració de la vintena festa de
la Música Catalana concedint-me un donatiu de cinc
cents pesetas, he de prefariir triar l' amabilitat de
pesetas efectives a la major benetat puig em cal ~~publicar~~
~~el fact~~ per public el fulló en el que s' adjudica
desferir tota responsabilitat o reclamació,
i ~~no pot em respondre a una citamant~~ qui em proposa
per ell, aspirant al premi ofert amb la caritat per voste
generosament coneguda.

amb aquesta ocasió i en espera de sa resposta heu plan
saludarla i referir-me ~~per~~ amic i servidor seu q.s.m.b.

El Diputado a Cortes
por
Vendrell

Barcelona 26 Octubre de 1918

Sr. D. JOAQUIM CABOT

Ciutat.

Benvolgut amic:

He tingut el gust de rebre l'ofici de vosté, com a President del Orfeó Catalá, notificant-me que per la Junta Directiva del mateix s'ha acordat la celebració de la Vuitena Festa de la Música Catalana, projectada per a la pròxima primavera, al ensemps que sol·licita l'meu modest concurs per a'l major esplendor de la mencionada Festa, comparable tant sols a la de nostres Jocs Florals.

Amb la pretensió de considerar-me aimant, com el primer, de nostres glories, i tenint com un veritable honor el que eixa Junta s'ha dirigit a mí amb l'expressat objecte, prego a vosté que, junt amb el meu agraiment per la distinció, fassi constar a la Junta que amb el major gust contribuiré a tan solemnia Festa amb un donatiu de cinc-centes pessetes, que oportunament faré efectives.

Soc de vosté afcm. amic S. S.

Q. B. S. M.
Antoni Vilanova i Gellí

Sr. President de

l'Orfeó Català

Molt Sr. men i de max consideracio
mes distinguida =

Li agraïria se servis proposarme per
Soci de l'Associacio de la sera digna presidencia.

Ignorant les quotes que requereixen
per als socis protectors, podria designarme per a
la quota minima dels protectors.

Don respectuosament el salut el
seu S. S.

A. Borda Riu

Pinet 12/9/1915

Sr. D.

Casqual Boada.

Molt Sr. meu:

Adjunt li envio la proposta de soci
degnadament omplerta tal com en demanda
en la sera del 14 corrent.

Quedant totalment a les seves
ordres, en repetixo de V. atent i afm
J. J.

Maria Livi

Puntat 15 de setembre de 1915

Manuel Lladó

Diputación, 329

Barcelona 3 de Octubre de 1918

Se Presidente del Orfeo Catalá
Cintat

Distingit Sr. company
Altra volta tornes a la
casa pairal, doncs com
els deya en ma conta
de "baixa" avuy puch tor-
nar a nostra entitat esti-
mada y o faig un malquit

Prego als dispa-
la meva..... reintegració
a n aqueixa casa de la seua
digna direcció, perquè
un yoro de sentir
les nostres tendres cançons
y perquè sento'l deure d'agra-
tarhi la gota d'aigua
de vosté affm

280 m.
M. Lladó

Baixa
10. Abril 1917

P

EL MINISTRE DE FOMENT

Madrid 30 Octubre 1918.

Sr. Don Joaquim Cabot

Amic Cabot :

Rebo la carta qu' em diregeixes en nom del Orfeó Catalá demanant-me un premi pera la Festa de la Musica Catalana i tinc el gust de comunicar-te qu' he donat les ordres oportunes pera que s' os envihi la cantitat de 500 pessetes, per' aital fí.

Teu afm. amic,

EL SECRETARI POLITIC
DEL MINISTRE DE FOMENT

— * —
PARTICULAR

Madrid 31 Octubre 1918.

Sr. Don Joaquim Cabot

Mol distingit senyor meu:

Rebut el seu ofici, tinc el gust de comuni-
car-li que he donat ordre pera que s' els hi entreguin 100 pessetes
amb destí a la Festa de la Música Catalana que té de celebrar l' Or-
feó Catalá.

Sap es sempre seu afm. amic i s. s.

q. l. e. l. m.

P

EL MINISTRE DE PROVEÏMENTS

Madrid 2 Novembre 1918.

Sr. Don Joaquim Cabot

Molt distingit senyor :

Hebo l' atent ofici que com a President de l'Orfèu Català se serveix dirigir-me en demanda d' un premi pera la VIII Festa de La Musica Catalana, i tinc el gust de manifestar-li que per Giro postal se l' hi envian 500 pessetes a quin obecte dono les oportunes ordres, sent-me molt grat contribuir en la mida de les meves forces a un acte tant important i enlairador dels sentiments artisticos i patriotics de nostra terra.

Seu afm. s.s. q. l. e. l. m.

J. Ventura

El Diputado a Cortes
por
Izualada

Barcelona 5 de Novembre de 1918.

Sr. D. J. Cabot i D. Pascual Boada, President
i Secretari del Orfeó Catalá.

Rebuda sa atenta comunicació data del 1er del present,
Amb la que me fan a saber la celebració de la Vuitena Festa de la Musica Catalana
acordada per la Junta Directiva de la que son vostés son dignes President i Se-
cretari, tinc el gust d'anunciarl-si que oportunament els faré ofrena d'una copa per
el certamen d'eix Centre.

De vosté affn, i attn s.s. i amic

q.l.e.l.m.

Marqués de Camps Canuda, 18.

Sr. D. Lluís Millet.
Director de l'«Orfeó Català»

Molt Sr. nostre: «Pro-Poesia Valenciana»
en començar llur tasca divulgadora del nostre
idioma, ha cregut un deure de germanor avisar
als orfeons, que tan bellament concreten un dels
caires més seductors de l'esperit popular de Ca-
talunya. Per això, i per que us sabem profunda-
ment patriota us oferim cent subscripcions
de les «Obres Completes» de J. M.ª Bayarri, quin
detall i subscripcions s'enclouen al'adjunt prospecte.

Com se vulgui que no dubtem de vostre ajut
us preguem - per motius d'organització - l'imme-
diata resposta.

I, mentrestant, aquests admiradors de l'«Or-
feó» i son Mestre, s'ofereixen dels dos s. s.

F. Almela Vives.

València 9 Maig. 1918

La lletra de condol que Vostra Mercé 'ns
tramet ab motiu de la mort de nostre amat pare
expressa noblement sentiments qu'eren ben seus,
que son ben nostres, que son los de tot bon
Catalá.

En comunió de pensaments , altre no puch
fer més que dirvos quantissim agraïm vostres
amistoses paraules.

Assegurantvos, que l'entitat per V.M. pre-
sidida, que 'l gloriós "Orfeó Catalá", serà
sempre per tots nosaltres l'objecte de nostre
fervent admiració, de nostra amistad sincera.

4 ditxentvos encara una vegada: grans mer-
cés! termino senyor President,...

Desitjantvos molts anys de prospera y
ditxosa vida.

Barcelona 10 d' agost de 1918.

Joan Antoni Gual

Senyor President de l' Orfeó Catalá

Ayuntamiento de Barcelona

EL CONCEJAL
POR EL DISTRITO 2^{on}

PARTICULAR

Car. President del "Orfeó Català"
(Cintat)

Estimat Sr.: Tinc el gust de referir-
ma a son atut B. L. M. del 19 del corrent,
per a manifestar-li que air mateix el Sr.
Xicoy i jo tinguérem l'honor de presentar
una moció a la Comissió de Foment in-
teressant l'arranjament del tros del camí
de Sant Pere fins al camp de Sant la Re-
forma i l'Església de Sant Francisco. Tot
dos quedem en cuidar-nos de que la moció
indicada surti 'ls efectes desitjats.

Aturi sempre a son afecç. S. L.

avui 20 - 11 - 18

Josip Piny
(Fàstret)

A la Digna Junta de l'
Orfeo' Català

Hevent rebut un avis del
meu director pera tornar
assistir els assajos me dirigeixo
a la Junta indicantli que fa
anys pertencixo a l'Orfeo' pera
l'qui hi sentit un verader
amor crech ne donorà proves

Per de moment m'es im-
possibla altra volta ya que
despres de la banya que vancip
fer, he sofert una gran opera-
cio de la que n'estich convale-
cent: e

Crech per lo fan que la
Digna Junta me consadira
un non plus pera progner

negociar las peroladas foras
Esperant es dignin contes
forme queda de Vds atenta
Concepció Goaiça

Dr D. Pascual Boada

Distinguit Dr He rebu
un avis del Tinent perquè
oligui si pensa assistir als assajos
en contestació dech dirli que ^{en}
la meua germana está fora
de perill de la grave opera-
ció que ha sofert a viuent
la mort de un de la família
arcent trascorran. Los primers
días del dol a l'últims de aque-
sta ^{semana} pensa tornar a ocupar
al men lloch queda de Vd
atenta

Emilia Goiza
Barcelona 11-12-78

Los fills del Mestre-compositor En Ramón Bartumeus y Mola (q.a.C.s.) nos havem enterat ab emoció pregona de la comunicació fetxada en 12 de desembre corrent que s'ha servit dirigirnos l'Orfeo Catalá representat per les digníssimes personalitats de sos President y Secretari.

El nostre pare, artista de cor y entre quínes virtuts sobresortia especialment la modestia, may hauria somniat poderse veure honrat d'aytal faysó per una Institució benemérita de la importancia artística, universalment reconeguda, del Orfeo Catalá, orgull y gloria de la nostre terra.

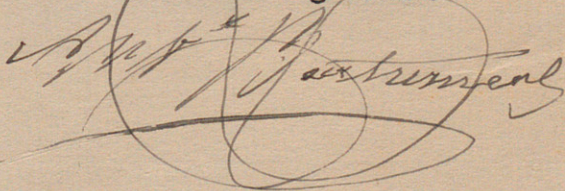
L'homenatge tributat al nostre pare per aqueixa Junta Directiva en sa sessió del dia 10 y els acorts presos per la mateixa en llochansa de la memoria del Mestre desaparegut, són fets qu'han quedat y restarán grabats en nostre cor; y d'ell brolla un doll sincer d'agrahiment envers vostés, que les lletres que vos dirigim son insuficientes per a expressar.

Mercés á tots, senyors, mercés per tanta honra: que Déu conservi l'Orfeo Catalá per a gloria del Art y de Catalunya.

Déu li dongui á V. molts anys de vida.

Barcelona vint de desembre de mil noucents divuit.

Per mos germans

Il·ltre Sr President del ORFEO CATALA.
